

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Лопушанський Володимир Михайлович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки приписів частини першої статті 1166, частини першої статті 1167, частини першої статті 1173, частини першої статті 1174 Цивільного кодексу України від 16 січня 2003 року № 435–IV (далі – ЦК України), частини четвертої статті 10, пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України), частини першої статті 17 Закону України „Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини“ від 23 лютого 2006 року № 3477–IV (далі – Закон № 3477) – на відповідність частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 55, статті 56, частинам першій, другій статті 129¹ Конституції України.

На думку заявника, що приписи частини першої статті 1166, частини першої статті 1167, частини першої статті 1173, частини першої статті 1174 ЦК України, частини четвертої статті 10, пункту 2 частини третьої статті 389 ЦПК України, частини першої статті 17 Закону № 3477 порушують його права: на судовий захист; на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб; на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень, гарантовані відповідно частинами першою, другою статті 55, статтею 56 Конституції України.

Крім того, автор клопотання зазначає про невідповідність оспорюваних приписів частинам першій, другій статті 129¹ Основного Закону України, відповідно до яких судові рішення є обов'язковим до виконання; держава забезпечує виконання судового рішення у визначеному законом порядку.